

— Ποῖα ἔθνη ἤρχισαν κατ' ἀρχάς νὰ σπουδάζωσιν ἐπισταμένως τὴν ἀστρονομίαν ;

— Οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Κινεζοὶ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἐσήμερον τὰ κυριώτατα συμβεβηκότα εἰς πίνακας. ὡς λ. χ. ἐκλείψεις Ἡλίου, Σελήνης, ἐμφανίσεις κομητῶν, κλ. Οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἦσαν οἱ πρῶτοι, οἵτινες παρετήρησαν τὴν ἐπανάληψιν τῶν αὐτῶν ἐκλείψεων τῆς Σελήνης κατὰ πᾶσαν δεκαοκταετίαν.

— Παρετήρησα, διὸ ὁ πατήρ μου ἀνέγνωσε σήμερον τὴν πρωίαν περὶ τοῦ ὄνειρου τοῦ Ἰωσήφ, περὶ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης καὶ τῶν Ἑνδεκα Ἀστέρων καὶ ἐσυλλογίζομαι ὅτι ἔως ἐννοεῖ με τοὺς ἀστέρας τοὺς πλανήτας, ἀλλὰ πάλιν διατί νὰ εἴπῃ ἔνδεκα, ἐνῶ γνωρίζομεν, ὅτι εἶναι πολλοὶ περισσύτεροι ;

— Πιθανὸν νὰ ἐννοοῦσε τοῦτο, — εἶπεν ἡ μήτηρ, — ἀφοῦ μέχρι πρὸ μικροῦ οἱ ἀστρονόμοι ἐνόμιζον, ὅτι οἱ πλανῆται ἦσαν ὅλγιοι· ἐπειδὴ δὲν εἶχον τηλεσκόπια νὰ θεωροῦν τὸν ἀστερόεντα οὐρανόν.

— Ποῖοι ἦσαν οἱ ἀστρολόγοι, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ἡ Γραφή; μήτηρ.

— Κατ' ἀρχάς ἦσαν ἄνθρωποι καταγινόμενοι εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀστρονομίας, ἔπειτα δὲ μάγοι, οἱ ὁποῖοι ὑπεκρίνοντο, ὅτι διὰ τῶν ἀστέρων ἠδύναντο νὰ προλέγῃσι τὰ μέλλοντα καὶ νὰ κάμνωσι θαύματα καὶ τέρατα. Τοιοῦτοι ἦσαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Φαραῶ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς τὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐξέρεσις οὕτε τὰ θαύματα τὰ διὰ τοῦ Μωϋσέως γινόμενα ἠδυνήθησαν νὰ κάμουν, οὕτε τὰ ἐνύπνια τοῦ Φαραῶ καὶ Καβουχορνόσορος νὰ φανερώσουν καὶ νὰ ἐξηγήσουν καὶ διὰ τοῦτο ἔχασαν τὴν ὑπόληψιν καὶ δόξαν, τὴν ὁποίαν εἶχον πλησίον εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ἐκείνους μονάρχας, καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν καθεῖξαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Δανιήλ.

ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ.

ἽΟ Σώκράτης διερχόμενός ποτε διὰ τῆς ἀγορᾶς, εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν, « Πόσα πράγματα ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα, τὰ ὅποια δὲν χρειάζομαι ! »

Εὐσεβὴς τις γάλλος ἱεροκέρυξ συνείβριε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς φίλους του, « Δὲν χρεωστῶ τίποτε — Δὲν με χρεωστοῦν τίποτε — Δὲν ἔχω τίποτε, καὶ δὲν χρειάζομαι τίποτε. »

ἽΟ αὐτάρκης ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς διηνεκὲς συμπόσιον. Πᾶσα ταραχὴ εἰς τὸν τοιοῦτον ὁμοιάζει με τὸν κρότον χαλαζῆς πιπτούσης ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας ἐκείνου, ὅστις κάθηται ἀναπαυτικὰ ἐμπροσθεν μεγαλοπρεποῦς καὶ πλουσιοπαρόχου τραπέζης ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνης. Αἱ περισσότεραι ἀνησυχίαι

τοῦ ἀνθρώπου προέρχονται ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας του — Ὁ αὐτάρκης ἄνθρωπος ἀρκεῖται εἰς ὅ,τι ἔχει καὶ εἰς ὅ,τι εἶναι, ἐπομένως εἶναι ἐλευθέρως τῆς ταραττοῦς καὶ κατατροχούσης ἐπιρροῆς, ἥτις γεννᾶται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας.

ἽΗ αὐτάρχεια εἶναι, ὅπως πᾶσα ἄλλη ἀρετὴ ἀσκητῇ, τὰ δὲ παιδία δύνανται νὰ διδαχθῶσι καὶ ἀνατραφῶσιν εἰς αὐτὴν. Ὅθεν συμβουλευόμεν τοὺς γονεῖς νὰ γυμνάζωσι τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας των εἰς τὴν αὐτάρκειαν, ἰδίως διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος, καὶ ὥς ἦναι βέβαιαι ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι θὰ θεωρῶσι τοὺς ὠραίους αὐτῆς καρπούς.

ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΘΑΥΜΑΤΑ.

Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος κόσμος ἐκτὸς τῆς ἡμετέρας Γῆς, οὐδὲ περιεφέρετο εἰς τὸ στερέωμα ἄλλη σφαῖρα πλην τῆς ἡμετέρας, καὶ τότε πάλιν θὰ ἦσαν ἀρκετὰ ἐπ' αὐτῆς πράγματα δυνάμενα νὰ διεγείρουν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν εἰς πᾶσαν καρδίαν. Αἱ ὠραι τοῦ ἔτους, αἱ ἡπειροὶ, οἱ ὠκεανοὶ καὶ αἱ θάλασσαι, τὰ ὄρη καὶ οἱ ποταμοὶ, τὰ ἔμψυχα δημιουργήματα καὶ αἱ ἄπειροι ἐνώσεις τῆς φυτικῆς καὶ ἀνοργ. νου φύσεως, ἡ ἄπειρος ποικιλία τῶν δένδρων καὶ τῶν φυτῶν, τῶν ἀνθέων καὶ ὑπαρῶν εἶναι ἱκανὰ νὰ δείξωσι τὸς ἀκένωτους καὶ ἀπείρους πηγὰς τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς. Στρέφον τοὺς ὀφθαλμούς σου ὅπουδῆποτε καὶ ἂν θέλῃς, καὶ ἐκεῖ θέλεις εὑρεῖν τὸν Θεόν — ἐκεῖ θέλεις εὑρεῖν αὐτὸν ὡς Δημιουργόν, Διατηρητὴν καὶ Κυβερνήτην. « Ἡ Γῆ εἶναι πλήρης τῆς ἀγαθότητος τοῦ Κυρίου. » (Ψαλμὸς λγ', 5.)

Ἡ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ.

ἽΠολογίζεται ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων ὅτι τὸ φωταερίον εἶναι τὸ εὐθηνότατον φῶς, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς φωτισμὸν τῶν οἰκῶν καὶ πόλεων.

ἽΕν Ἀγγλίᾳ ὁ φωτισμὸς διὰ τοῦ φωταερίου κοστίζει 6 περίπληκατομύρια λίρας — ἐνῶ ἂν ἐγένετο δι' ἄλλῃ τρόπῃ θὰ ἐκόστιζεν ὑπὲρ τὰ 36 ἑκατομύρια λίρας· καὶ ὁμοῦς ἐν Ἀθήναις ὁ τρόπος οὗτος τοῦ φωτισμοῦ εἶναι πολὺ τῶν δι' ἐλαίου πολυδαπανώτερος. Διατί ;

Καθὼς τὸ ῥόδον σύγκειται ἀπὸ ἄνθη εὐωδέστατα καὶ ἀκίνθας δέυτατα; — καὶ καθὼς οἱ οὐρανοὶ, ποτὲ μὲν εἶναι καθαροί, ποτὲ δὲ νεφελώδεις καὶ σκοτεινοὶ ποτὲ μὲν γαλήνιοι, ἄλλοτε δὲ θυελλώδεις, οὕτω καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὁ βίος εἶναι μεμιγμένος με ἐλπίδας καὶ φόβους, με χαρὰς καὶ λύπας, με ἡδονὰς καὶ θλίψεις.